

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, December' 15-dikén, 1830."

Nagy Britannia.

A' Ministeri Kurir dorgálódzik a' Morning Chronicle ellen, azért, hogy holni nem igaz dolgokat hirdetett-ki Tropauból. Ezek a' Kurir' szavai: —

„A' ma (Nov. 27-dikén) költ Chronicle azt erősíté, hogy ő olly kútfőből tudja, melly ötet soha meg nem csalta, hogy azon tárgyak között, mellyektől a' Tropaubá gyülekezett Monarkhák együtt tanácskoztak, nem csak egyik valódi hanem ugyan fundamentomos Czikely volt a' Király' hatalmának állapotja és tulajdonsága Angliában. Az után annak kinyilatkoztatására is hosszasan kibocsátkozott ugyan ezen Chronicle, hogy a' Tropaubá gyülekezett Fejedelmeknek nagy kedvetlenségekre szolgálna az, ha a' Nagy Britanniai Ministeriumban valamely változás találna történni, s Lord Castlereághról név szerént is emlékezet tétetik, a' mondatván felölle, hogy a' Monarkhák minnyájan kívánnyák, hogy ezen Minister a' külső dolgokra való ügyelés mellett megmaradjon. Továbbá az is erősítettik ugyan ezen Chronicle' tudósításában, hogy a' Londonban lévő Austriai Nagykövet Esterházy ő Hercegsége parancsolatot kapott volna, hogy a' Monarkháknak ezen tetteiket egy különös audientzián a' mi Királyunkal közölje. —

„Hogy az Európai Monarkhák, va-

lamint szintén az Anglus nemzet is, egy olly alkalmas embert, a' millyen Lord Castlereágh, egy olly hivatalból, melyet hazájára nézve illy nagy haszonnal s magára nézvé illy becsületesen folytatott, eltávozni igen kedvetlenül szemlénének, könnyen meg lehet hinni. Hanem mi egész bizonyossággal erősíthetjük, hogy azon dolognak semmi fundamentuma nincsen, hogy tudni illik a' Monarkhák, kik Tropaubá gyülekeztek, csak legkisebb kívánságot vagy legkisebb czélzást is kinyilatkoztatnak volna azeránt, hogy a' mi belső dolgainkba akarnának avatkozni, és hogy a' Királyi hatalomnak Angliában lévő állapotjával és tulajdonságával, vagy pedig ezen Országnak Ministeriumi elintéztetésével valami dolgok volna.“

November' 28-dikán költ levelében meghatározott módon kinyilatkoztatja a' fenn-nevezett Kurir, hogy az, hogy Esterházy ő Hercegsége a' Királynál a' felhozott jelentést tette volna, csupa fundamentum nélkül való erősítés, a' mint is ő, arra, hogy ezen nyilatkoztatást tegye, a' legjobb kútfőből meg van hatalmaztatva. — Azután így folytatja szavait ugyan ezen levélben a' Kurir: —

„A' Morning-Chronicle és a' Times, kitettzeleg való örvendezéssel jelenték, hogy L. Grenvillével e' hónap' 25-dikén a' Király beszédet tartott volna. Mi nem dicsekszünk azzal, hogy ezen beszédnek

ezéljából vagy foglalatjából valamit tudnánk: hanem annyit mondhatunk 's kell is mondanunk, hogy annak, hogy ő Felsége Lord Grenvillét magához hívatta, mi is nagyon örvendünk. Az a mérséklet, melyhez Grenville ő Urasága a Parlamentumban ez ideig magát alkalmaztatta, 's a melly a Whiggek' és Radikálisok' principiumaival örökké ellenkező volt, azt mutatta, hogy a Királynak nem lehet nem örvendeni, azért, hogy egy illy megkülömböztetett talentumokkal bíró, illy nagy tekintetű embert szemlél maga mellett lenni, és a mi minket illet, mi mindenkor örvendünk, mikor Király ő Felségét illy jó társaságban lenni szemléljük."

Minthogy a Ministerekkel ellenkező részen lévő írók Lord Grenvillének ezen látogatásából olly következtést csináltak, hogy a Ministeriumban elkerülhetetlenül való változásoknak kellene történni: erre nézve Nov. 29-dikén ismét kikelt a Ministeri Kurir, ellének, 's így czáfolgatja őket: —

„Az a beszéllgetés, mellyet a Király Lord Grenvillével e hónap' 25-dikén tartta, még ma is úgy nézettek az ellenkező Ujságlevelek által, mint a Ministerek között történni fogó változásoknak bizonyos előjele, 's a mai Chronicle megnevezve erősíti, hogy Lord Liverpool, Harrowby, és Canning Urak már beadták volna kéredzéseket. Mi ellenben azt erősítetjük, hogy ezen nagy tiszteletben lévő emberek közül még egygyik se adta be a maga kéredzését, sőt a mi több nem is gondolkodik felölle egygyikis. Azon hírekben, mellyek a Ministeri változásokra nézve elterjesztődtek, általjában semmi igaz nincsen. Még egy más erősítésére nézve is, nagy tévelygések között, 's nagy megátalkodással himezhámoz ugyan ezen

Chronicle, arra nézve tudni illik, hogy a Tropauban lévő Hatalmasságoknak az Anglus Ministerek között történhető változásokért való kedvetlenkedéseket, az Auszriai Nagy Követ Esterhazy ő Herczegsége a mi Királyunk' elejébe terjesztette volna. Mi ezen Herczegnek tulajdon magának meghatalmazására erősítetjük, hogy annak a mit a Chronicle ezen tárgyra nézve elbírelt, tellyességgel semmi fundamentuma nincsen. Az az irás, mellyet a nevezett Herczeg a Királynak által adott, nem egyéb volt, hanem csak egy bánkodási jelentés a Yorki Herczegné' haláláért."

Mennél inkább közeledett az a nap, mellyen a Királyné a Sz. Pál' templomába közönséges pompával a végre bemenni készült, hogy az üldöztetésektől való megszabadulásért a Mindenhatónak hálákat adjon, annál többet irtak a Londoni levelek azon készülletekről, mellyek a végre tétettettek, hogy a nép által ezen alkalmazhatósággal okoztatható rendtelenségek meggátoltathassanak. A Királyné November' 21. dikén tudósította vala a Lord Májort affelől, hogy ezen Isteni tiszteletre rangjához illő módon akar bemenni a Citybe és az ott lévő Sz. Pál' templomába. Minthogy a Londoni Tanácsban is két rész uralkodik, tehát a Királynének ezen kívánsága is heves vetekedést okozott a két rész között: de csakugyan meghatározott végzetre, hogy elfogadtatik a Királyné' kívánsága, és hogy a templom' ajtajánál a Lord Májor és a Londoni Tanácsnak egy Követsége által egész pompával fogadtassék ő Felsége. Az után a Királynének arról való ajánlását vette fontolás alá, hogy meghalálozott leányának Charlotta Princzaszszony'nak képét ezen Tanácsnak ajándékozza. Ezen ajánlást is köszönettel elfogadta a

Tanács, 's meghatározta, hogy köszönet irásban küldje-meg ő Felségéhez.

November 28-dikán a' Londoni Tanácsnak több tagjai a' magok neveiknek aláírásával való ellenzést adattak által a' Királyné' Vice-Kamarássának Keppel-Craven Urnak, hogy közölje a' Királynéval. Az ellenzés alatt ezen aláírások olvastattak. Bridges, Kurtis, Flower, Scholey, Birch, és Magnay. Az ő ellenzések a' Királynénak ezen templomi pompázását tárgyazta. Azt hozták-fel a' nevezett Senátorok, hogy ezen pompázás sok olly elvetemedésekre adhat alkalmatosságot a' népnek, a' mellyektől ők nagyon félnek. A' Királyné azonközben semmit se' hajtván a' nevezett Urak' ellenzésére, megmaradt a' maga határozása mellett, hogy tudniillik Nov. 29-dikén, mint Királyné, közönséges pompáival fogja tartani, Hammersmith nevű faluból, a' hol lakik, a' Londoni belső vagy régi város' fő templomába való hemenetelt.

Ezen pompa valósággal véghez is ment 29-dikben; már érkeztek rolla valami rövid tudósításaink. A' veszedelmeknek, mellyektől némellyek előre nagyon tartottak, elhárítatásuk végett, minden féle szükséges készülétek megtétettek. A' fegyveres sergek valamint a' fő városban úgy annak környékein is minden esetre készen állottak. A' Lord Májor tudván, hogy a' zabolátlan nép ezen néki nagyon kedvező alkalmatosságot használni elnem fogja mulatni, még a' Cityben is, a' hol, mint tudva van, a' bajonétnak nem szabad mutatni magát, olly vigyázó eszközöknek elővételtessekről gondoskodott, hogy a' közönséges bátorság tellyességgel meg ne' zavartathassék; a' mennyi lovas és gyalog politzia Londonban találtaik, a' most mind lábon állott. Mint különös Politziai őrállékat (Specialis Constableseket)

is nagy számmal feleskettek ezen napra, az esmeretes jó magokviseletű polgárok között, a' Senátorok. — Nem is olvassuk, hogy ezen egész napon valami nevezetes büntételekre vetemedett volna a' nép.

A' Királyné' szekereinek kísérésére már reggeli 8 órakor több száz lovagok összegyülekeztek vala Hammersmithbe'. A' Királyné 10 órakor ült-bé a' hintóba, mellyet hat barna paripák vontak. Előtte néhány lovagok mentek. Hintóját egy 4 ülésű fedeletlen kocsi követte, melyben a' Hammersmithi Egyházi tisztviselők ültek haton, fejér pántlikával felczifritva, 's kezekben fejér pálczákat tartván. —

Sir Wilson Robert Piccadilly mellett várta ő Felségét számos lovagokból álló csapat, 's onnét a' Sz. Pál' templomáig kísérte. A' Királyné' hintóját követtek az alsó háznak Hume, Noël, és Hobhouse nevű 's több más illy esmeretes tagjai, kik után a' nép' seregé következett zászlókkal, muzsikai karokkal 's t. — Mikor a' tisztességtévő sor a' Lord Wellington háza előtt elment, füttyölni kezdettek némellyek, hanem a' más résznek tapsolása által elhalgattattak.

A' Lord Májor a' város Tanácsa' Deputatziójával Temple-barnál, hol a' City-be bemennek, várták és fogadták Királyné ő F.gét. A' Lord Májor körül állottak, Wood, Waithmann, Williams és több más Senátorok, néhány Liveryk (Szabad Polgárok), 's nagy számú Constablesek. A' Királyné odaérkezése előtt, mint a' régi rendtartás kívánnya, be volt a' City' kapuja tételve, hanem az ő F.ge' megérkezésével megnyittatott. —

Már 11 órától fogva valami 2000 Constablesek formáltak sort a' Sz. Pál' templomában, kik a' fő ajtótól fogva a' khol-

rusig 12 lábnyi szélességű utat formáltak. Tizenegyedfél óra volt, midőn a sokaság kiáltozása s a trombiták harsogása a Királynénak közelítését jelentették; s ő Felsége a leglármasabb helybehagyással való kiáltozások között lépett-be a templomba. Az úton a hol eljött, mindenütt illy értelmű kiáltozás hallatott: Örökre Királyné! A fogadására a templomhoz rendeltetett Követség elejébe menvén, ez által vezetett-be azon székbe, melyben más alkalmatosságokkal a Püspök szokott ülni. (Ezen szék más fordítás szerint Királyi-szék nevezettel fordul elé ezen tudósításban). Kisérőji körülette foglaltak helyet, kivévén a Lord Májort, a ki szebe ült ő Felségével. Senátor Wood a jobbjá felől ült. Az imádság alatt jó ideig, összekócsolt kezeit a mejjen tartva, csak nem megmozdulás nélkül ült székében ő Felsége. A Lítania (a Királyi familiabéli tagoknak megneveztetése) alatt, ábrázatját az előtte lévő parnácskába rejtve tartotta ő Felsége. — Két óra felé végződött-el az istentisztelet, midőn a Lord Májor ő Felségének karját nyujtván, hintójába kivezette, a honnét azon pompával, mellyel a templomhoz kísértetett vala, Hamersmithbe vissza kísértetett.

Frantzia Ország.

A Király a Berriné ő Királyi Hercegaszszonysága kérésére, a Gravier és Bouton ellen kimondatott ítéletét holtigtartó fenyítőházbéli fogságra változtatta által. A pellengerre való kiállittatást s megbélyegeztetést is elengedte néklek. (Ezek azok a két bűnösök, kik a Királyi Hercegaszszony' ablaka alatt petárdát süttötek volt el, olly véggel, hogy ő Hercegaszszonysága megijedvén, idétlent szuljon).

A Bordeauxi Herceg' Kir. pompával lejendő megkereszteltetéséről azt mondják, hogy a jövő Febr. 13-dikára határozatott volna, a melly napon az atya megölettetett. (Az ő pompá nélkül való megkereszteltetése, születése után mindjárt megeseett.)

Azon Frantzia sergek, mellyek ezen esztendő' első részében az Ország' déli részein kordont vontak volt, onnét már most szokott kvártélyaikba mind vissza szállittattak, mint iratik, azért, hogy Majorca' szigetén egészszen megszűnt a pestis.

Párisban a S. Germain nevű külső városban ismét nagy gyilkosságot követtek-el. A Király' házi testörzőji közül Bernier-Desorges nevű tisztet Dec. 1-ső napján reggeli 5 óra után a gonoszok hátulról megragadván a fejére valami takarót vetettek s a torkát, hogy ne kiált-hasson, madzaggal szorosan megkötötték. Az után néhány dőféseket ejtettek rajta; egy éppen a szívére volt intézetre, hanem szerencséjére a kehelében egy könyv lévén, azt érte a dőfés, melly olly erős volt, hogy a 209-dik levél-lapig által hatott. Végre lármát hallván a gonoszok, elbocsátották a tisztet, hanem az egyik, hátulról még egy kemény rugást tett rajta, s azzal széllyel futottak.

Spanyol Ország.

Ő Felségek a Király és Királyné, valamint szintén az Infánsok és feleségeik, November' 23-dikán délutáni 4 órakor, Escuriából Madridba vissza érkeztek. — Ugyan ezen tudósítások szerint, a Valenciai Érsek' jószágai, azért, hogy azon törvény ellen, melly által a Papság mindenétől megfosztatott, protestált, mind el fognak vétettetni.

Az a tudósítás, hogy Morales a

Portugalliai vidékeken elfogattatott volna, újabb tudósítások szerint nem csak meg nem valóságosult, hanem minden fundamentum nélkül valónak lenni is erőssítetik. Sőt azt mondják, hogy azzal fenyegetődik, hogy az A vilában fogva lévő társait is ki fogja szabadítani. Nov. 28-dikán hat lovas emberek mutatván meg Avila mellett magokat, azzelől tudakozódtak, hogy micsoda erejű őrző sereg van ott. Más fegyveres csoportok is mutatták meg különböző vidékeken magokat, mellyek mind úgy beszélnek Moralesről, mint fő vezérjéről.

A Párisi Journal-des-Debates bámulással említi, hogy a Londoni Morning-Chroniclében az itt következő Czikkelyt találja a Spanyol Cortesekről. —

„A Cortesek (így szól a Chronicle) által hágták az igazság és mérséklettség határait, midőn a Religiosus Egygyesületeknek jószágait elfoglalták, a kik ezen jószágokat éppen olyan igazságosan bírták, mint akár melly magános ember bírja a maga tulajdonait..... Ha a Religiosus Egygyesületek szükségteleknek tartattak, meg kellett volna nékiek tiltani Novitiusoknak bevezését, hogy eképpen lassanlassan elenyésszenek. A Király nagyon dicséretesen viselte magát, nagyon dicséretes gondolkodást bizonyított, midőn ebben magát a Cortesek végzésének mind addig ellene szegezte, míg lehetett. —

„Fájdalom! hogy még egy más nagy hibát is tettek a Cortesek, az által, hogy a Majoratusokat eltörölték. Ha mi azon a törvényt, melly által ez eltöröltetett, jól értjük, ez azon veszedelmes principiumon épült, hogy minden tulajdon jószágok határ nélkül való módon felosztatásának, a melly ugyan, bizonyos körülmények között, valósággal szerezhethető

mi mulandó nevezkedést a jelenlévő nemzetiségek' gazdagságának: de végezetre minden esetben elszegényülés, mástól való függés, és szolgálatra való jutás fog lenni a következőse.“ — Midőn mi (illy megjegyzést vetett a feljebb nevezett Párisi Ujság ezen Czikkely után) ezen elmés tudósítást egy Londoni Liberalis Ujságban olvassuk, nem cselekedhetjük, hogy eképpen fel ne kiálttsunk: „Adná Isten, hogy a mi Párisi Liberalis Ujságaink is olly egyenesek volnának, hogy az efféle okos vitatásokat ők is kihirdetnék.“

A Madridban Nov. 16-dikán és 17-dikén uralkodott nép-zengés' alkalmatosságával, a nem rég' eloszlott politikai klubok ismét összehgyülekeztek.

P o r t u g a l l i a.

Olly hír terjedett-el Lisbonában, hogy a Koronaörökös Princznek Európába lejendő megérkezését minden órán várják.

Az a Revolúzió, melly a közelébb költ M. Kurir szerint Lisbonában Nov. 11-dikén az Oportói, volt, most Lisbonai őrző sereg által eszközöltetett vala, Nov. 17-dikén egy újabb Revolúzió által, melly az újabb tudósításokban Contrarevolúciónak nevezetik, semmivé tétetett, annyiban, hogy az akkor letétetődött Junta ismét helyre tétetődött, s egyebek is arra a lábra állittattak vissza, mellyen 10-dikben állottak, csak az az egy határozás hagyatott-meg a maga egész valóságában, úgy, mint 11-dikben megállapított vala: Hogy a Nemzeti Képviselek' választása egészen a Spanyol választási mód szerint essék, az az, hogy csak a népességre legyen tekintet, minden egyéb Rendre való különbség nélkül. Némellyek azt akarták véghez vinni, hogy a három Rendre való tekin-

tot tartattassék-meg a Valosztás dolgában, 's csak kevésbe is mult-el, hogy végre nem hajtották iparkodássokat. —

A' mi magát a Spanyol Constitútziót illeti, ezen Contrarevolutziónak csinálói mind megegyeztek abba', hogy a Spanyol Constitútziónak elfogadására 's proklamáltatására egyedül csak a nem soká összegyülemndő Corteseknek leszen hatalma.

Spanyol Amerika.

A' Londoni Ministeri Kurir azt mondja, hogy Bolívar illy Ultimatum által vetett véget a Spanyol vezérekkel való alkudozásnak: —

„Ez a meghívás, úgy mond, a' kéredékenységnek és nevetségességnek legtetős - teteje. Elfelejtkezettek - é a' Columbiai népnek a' Spanyolokon való számtalan gyözedelmeskedéseikről? Ki mérészetek-é jöni várotok' falai közzül, hogy Respublikánkat elfoglaljátok, vagy mérészlitek-é még tovább is azon 30,000 embereknek, kiktől rettegtek, a' hozzátok való bemenetelt megtagadni? Gondoljátok-é, hogy Spanyol Ország ezen új világot kormányozhassa? Kormányozó! tudjátok-meg, hogy a' Columbiai nép elszánta magát arra, hogy azon gyalázatot, hogy ő a' Spanyol nemzet tulajdona legyen, tovább nem szenved; inkább folytatja a' hadakozást, ha még századokig tart is. A' Columbiaiak többre becsülik a' halált azon sorsnál, hogy ismét Spanyolokká legyenek. Ezeket van szerencsém, Columbia Szabadítójának nevében jelenteni Exc.ádnak. — „Perez, Gen. Adjutáns.

B é c s.

Császár és Király ő Felsege a' maga Valóságos Titkos Tanácsosát, a' Familiái, Udvari, és Státus Cancellariánál lévő Státus és Conferentziális Tanácsost 's a' Szent István Kir. Magyar Rendje' Commandatorát, Bátor Stürmer Ignác Urat,

hoszas, hüséges és megkülömböztetett szolgálatjaira 's különösen a' Portánál 18 esztendeig tartott Internuntiusi 's Meghaltalmazott Ministeri hivatala alatt Magyar Országra nézve szerzett érdemeire való tekintetből, a' taksának elengedésével, ezen Országhéll hazafiusággal (indigenatussal) megajándékozni, kegyelmesen méltóztatott, a' mellyel járó hitet, ő, e' hónap' 9-dikén a' Királyi Magyar Udvari Felseges Cancellaria' Tanácsában a' szokott rendtartással letette.

A' Tropau Ujság írja November' 8-dikán, hogy Rudolph Császári Fő Herczeg Cardinalis és Ersek ő Eminentája, e' hónap' 3-dikán a' Jesuiták' templomban az őrző seregnek közönséges katonai misét mondott, a' következett három napokon pedig (Dec. 4. 5. és 6-dik napjain) a' nagy távolságról is még szüntelen gyülekező híveknek, a' Bérnálási Szentségnek kiosztását folytatta. — Miklós Orosz Nagy Herczeg Dec. 5-dikén Berlinből Tropaubába érkezvén a' Gastheimbisch-házba szállott-be, a' honnét elébb nagyon rövid látogatásra a' testvér bátyyához Sándor Császárhoz, 's onnét Császárunk 's Császárnénk ő Felsegeknek köszöntésekre ment. A' következett napon a' Tiszteknek és az Ország' Rendjeinek udvarlássokat fogadta-el ő Cs. Nagy Herczegsége.

Nagy szomorúsággal említhetjük most csak röviden, hogy Sárvári-Felső-Vidéki Gróf Széchényi Ferencz, Aranygyapjas Vitéz, a' Nápolyi Szent Januárius Rendnek Vitéze, Cs. K. Kamarás, és valóságos Belső Titkos Státus-Tanácsos Ur ő Excellentiája, régen tartó betegeskedése után, mej. béli vízi-nyavájában, a' mult szerdán u. m: e' hónap' 13-dikán meghalálozott.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Mélt. Keresszegi Gróf Csáky László, Tinnini Felszentelt Püspök, és a Nagyváradai Káptalani Fő Prépostja, most újabban nevezetes áldozatot tett a hazájára, midőn a Magyar Nemzeti Múzeumnál lévő Tiszteknek számára penzionális Fundusul tiz ezer forintot Váltó Cédulában rendelt, olly meghagyással, hogy valamig, vagy a Tisztek, vagy az ő özvegyeik penzióra nem jutnának, addig a 600 forint esztendei Intereses Capitálissá változtattassék, s ha a Penzió esete hejőnné, a mi az Interesből fennmaradhatna, akkor is Capitálissá tétessek.

Ő Cs. Kir. Felsége, Fő Tisztelendő Korbélyi Antal Urat, Ildai Boldog Asszony Apáturát, a Kir. Magyar Helytartó Tanács mellett, a Tudományok Commissiójának Assessorát, és a Budai Fő Gynasium Directorát, az ő hosszas és megkülönböztetett érdemeiért, a Nagy Váradai Nemes Káptalannak Kanonokjává tenni méltóztatott. Az érdemes öregnek ezen megtiszteltetését, a Budai Fő Gynasium különösen meginneplette, s ezen alkalmatosságra Kiáltosi Antal Professor Ur jeles deák Odát készített.

Esztergomban November 22-dikén, különös Egyházi Szertartással állítatott fel az úgy nevezett Presbyterium, melyben a tanuláson által ment Ifjú Papság az Egyházi Lelki-pásztorságra különösen készítetik. Ezen Papi Intézetnek Rectorává neveztetett Fő Tisztelendő Szabó Pál, a ki nem rég Tardoskeddi Plébánusból Esztergomi Kanonokká lett; Vice Rectora Nagy Tiszteletű Koch Ignác Ur. Ezen célra fordítatott a Vizivárosban lévő egy-

kori Sz. Ferencz Szerzet Klastroma, melyet Széchényi György Primás fundáltt.

H i r d e t ő s.

A Királyi Magyar Udvari Kamara által az Ó-Aradon lévő Ser- és Pálinkafőző ház az Uradalomnak egész kerületében való Ser és gabonapálinka árulás, kiszorító jussal egyetemben, az 1821-dik esztendőben Mártzius 1-ső napján tartatandó kótyavetye által hat egymásután következő esztendőkre árendába bocsáttatik. A kikiáltandó summa Conventziós pénzben 12,000, Bécsi becsü pénzben 30,000 forint leszen, melyből a 10 per Cent Bánat pénzt, Conv. pénzül 1200, Bécsi becsü pénzül 3000 forintokban előre letenni, mind árendálnikivánó tartozik, de a melly a többet ígérőnek a fizetésekor beszámllátatik, a több licitálóknak pedig a kótyavetye után azonnal vissza adatik. A kiknek tehát ezen árendához kedvek leszen a mondott napon Ó-Aradon jelennyenek-meg, a Licitálás feltételeit pedig megláthatják valamint Budán a Kamara Számtartó Tisztségénél úgy Ó-Aradon a Kamara Praefektusi Hivatalánál.

Jelentés Folytatása.

A magyar Flavius József olvasásának ajánlására még ezeket közli a Magyar Publikummal a
Kiadó.

I. Flavius József eredeti Iró meggyőződésén Jerusálem vég romlását előadó Historiájának fontosságáról, és kelendőse.

géről; azt már maga is nem csak a 'Zsidó-maradvány' kedviért zsidóul, hanem egyéb Nemzetekért is Görögül megírta: hogy ezt a 'nevezetes (már most) Régiséget a' következőségnek fenn-tartsa: a' mint is a' következőség fenn-fogván az emléket, 's a' Könyv-nyomatás Mivségnek feltalálása után időről időre majd minden nyelvekre lefordítván, sokszor megújította, hogy e' különös Hagyomány el ne veszszen. — Hogy Deák nyelven sok régiebb, és újabb kiadásai vagynak, még a' kisebb Könyvtárak is bizonyítják. Hasonlóképpen több kiadásokban a' német nyelvnek avultsága is nagy régiségre mutat. Leg újabb kiadási történetek Lipsiában 1800. 1804. 1807. esztendőekben; a' honnét kapcsolására a' német Olvasóknál ítélhetünk. — Még hogy Tót nyelven is rég óta olvastatik, egy Erdemes Uri ember bizonyítja — Tsak a' Magyar mind ekkoráig élő, 's folyó nyelvében nem olvashatta!

II. E' magyar kiadásban némely bővítések más Kút - főkből is merítették, mint p. o. Jerusálem', és Idumeusok' eredete: a' Nagy Heródes Nemzetségének, és Pilátusnak kimenetele, 's a' t.

III. A' Zsidó Háborúnak magát, 's gyökerét: a' Romaiknak a' Zsidókba való kötelődzéseket József homályából tsak gondos figyelemmel kellett ki, és rendbe szedni, a' mint az utó-szó (Epilogus) mutatja. 'S így a' Magyar Olvasó két na-

pi olvasás után nagyobb világosságban találja fel magát; és óltsóért, mint akár Deák, akár Német, hetes, sőt holnapos törekedése után.

IV. A' Keresztény ember, hitében való nagy megerősödésére a' 75. §-ban olvashatja: mint tellyesedett bé betű szerént Kristus Urunk' ezen jövendölése nem hagynak te benned követ a' követőn: és hogy nem ok nélkül látván a' Várost, sira azon: vagy is a' Városra 40 esztendők múlva következő (még Isten Fiának könnyeire is méltó) inségen!

V. Jeremiás Profétának régi siralmi mint tellyesedtek bé Jerusálem végpusztulásán is, a' 72. § mutatja: valamint az okát is, mért mai nap' is siratták esztendőnként Jerusálemet, nem tsak a' Zsidók, hanem Nagy Hétben az Anya Sz. E. Ház is Lamentatziók által.

VI. A' XI. Részben foglalt észrevételek nagyobb részént ugyan tsak Keresztényi Tanúságok! De hiszen a' mostani Időnek különös finumsága az, hogy mindenben, még a' Játékokban is Morált keres: a' mint a' moralis Tanításoknak illy nagy szükében érdemes is! —

Székes - Fejérvárott, és Pesten TT. PP. Franciscanusoknál köttetlen, és nyomtató papírosan 1 fl. 10 xr., kötve 1 fl. 36 xr. valamint a' Német is.

Redaktor: Páuczél Dániel; nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Unter - Passauer - Hof Nro. 366.)